

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Sandu Daniela în numele inculpatului, prin care se solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui

Sîrbu Ion xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.10.2018 - 16.11.2018;

Instanța de apel: 12.12.2018 - 23.01.2019;

Instanța de recurs: 05.04.2019 - 22.05.2019;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 16 noiembrie 2018, Sîrbu Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 5 (cinci) ani închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Sîrbu Ion în folosul lui Doroș Ilie suma de 30 000 (treizeci mii) lei, în contul prejudiciului moral, în rest acțiunea civilă s-a respins din lipsă de probe.

S-a dispus încasarea de la Sîrbu Ion în folosul statului cheltuielile judiciare în mărime de 336,00 (trei sute treizeci și șase) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Sîrbu Ion, la data de 14 august 2018, în jurul orelor 23:30, în timp ce se deplasa împreună cu Doroș Ilie, locuitor al satul xxxx, raionul xxxx din localitatea Verejeni spre satul Inești, raionul Telenești în apropierea hotarului dintre localități, în cadrul unui conflict apărut spontan între ei, în mod intenționat, i-a aplicat lui Doroș Ilie trei lovituri cu cuțitul în diferite regiuni ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201828D0192 din 05.09.2018 leziuni corporale grave periculoase pentru viață sub formă de plagă penetrantă a abdomenului, cu lezarea intestinului subțire, plagă penetrantă a hemitoracelui drept, hemotorace pe dreapta, plagă tăiată a gâtului.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Vrăjitoru Andrei în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de prima instanță prin care lui Sîrbu Ion să-i fie aplicată pedeapsa penală sub formă de 5 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei pe termen de probațiune de 2 ani.

În motivarea cerințelor a invocat că în cadrul urmăririi penale, precum și în ședința de judecată, inculpatul Sîrbu Ion și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate.

Se căiește sincer în cele săvârșite și a cerut iertare de la partea vătămată pentru cele întâmplare, cu atât mai mult că se cunosc de mai mult timp și sunt consăteni.

Instanța de fond nu a luat în considerație aceste circumstanțe atenuante și a aplicat inculpatului o pedeapsă cu închisoare, astfel acesta nu va avea posibilitatea să-i restituie dauna morală pe care el este de acord să o repare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2019, apelul declarat a fost respins ca nefondat.

4.1. Colegiul penal a constatat că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina lui Sîrbu Ion încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 151 alin. (1) Cod penal - *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață.*

Cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, Colegiul a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Având în vedere raționamentele expuse, Colegiul a constatat că instanța de fond în acord cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, corect a aplicat lui Sîrbu Ion pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 (cinci) ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, considerând-o legală, întemeiată și echitabilă, iar careva temeuri de a casa sentința primei instanțe, sub aspectul individualizării pedepsei penale, nu au fost stabilite.

Totodată, Colegiul a menționat că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a

infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului. Suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii - condiții obiective, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului - condiții subiective.

Abordând argumentele de apel invocate de avocatul apelant, și anume că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit de cele comise, instanța de apel a notat că aceste circumstanțe nu pot justifica aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei, în contextul în care inculpatul a comis cu intenție directă o infracțiune gravă, îndreptată împotriva vieții și sănătății persoanei, totodată, inculpatul anterior a fost în conflict cu legea penală, însă, careva concluzii nu a făcut, nu a pășit pe calea corectării și reeducării, ci a continuat să manifeste acțiuni care cad sub incidența legii penale.

Tot în acest sens, instanța de apel a specificat că circumstanțele ce țin de faptul că inculpatul a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise, au fost luate în calcul de către instanța de fond la individualizarea pedepsei penale, respectiv, aceleași circumstanțe nu pot fi reținute și în cadrul individualizării pedepsei, sub aspectul executării acesteia.

Ca consecință, instanța de apel a conchis că în cauza dedusă judecării, scopul pedepsei penale exprimat prin restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, dar și a altor persoane v-a fi atins doar prin executarea efectivă de către inculpat a pedepsei cu închisoare stabilită acestuia prin sentință, nefiind incidente careva circumstanțe care ar justifica suspendarea executării pedepsei pentru un termen de probațiune, după cum a solicitat partea apărării prin apelul declarat.

5. În numele inculpatului, recurs ordinar declară avocatul Sandu Daniela, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Sîrbu Ion, a-i fi stabilită pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului face referire la temeiurile și circumstanțele expuse în apelul declarat de către avocatul Vrăjitoru Andrei în numele inculpatului, considerând că instanța de apel neîntemeiat l-a respins, or pedeapsa stabilită lui Sîrbu Ion este mult prea aspră și neechitabilă în coraport cu cele comise de ultimul.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul depune referință, solicitând respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece soluția instanței de apel a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art. 6,7,61,75,76-78 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Colegiul reține că în susținerea recursului avocatul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când a intervenit o lege mai favorabilă condamnatului*, însă potrivit solicitării din recurs, Colegiul deduce că motivele acestuia se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care indică că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*. Instanța de recurs menționează însă că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurentul critică decizia contestată în partea ce ține de pedeapsa stabilită inculpatului, considerând-o prea aspră, solicitând în acest sens, stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia și aplicarea unui termen de probă.

Privitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanțele de fond, Colegiul consideră că acestea și-au motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după quantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanțele de fond au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Instanța de recurs reține că solicitarea avocatului privind aplicarea în privința lui Sîrbu Ion a suspendării condiționate a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurent, este neîntemeiată, or doar faptul că ultimul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de judecată, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate.

Subsidiar, Colegiul penal relevă că, textul art. 90 alin. (1) Cod penal prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Acest fapt rezultă și din prevederile legale, care stipulează că: „, Dacă... instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei...indicând numai decît în hotărâre motivele...”.

Astfel, din examinarea condițiilor în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate, pe care instanța de judecată este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel menținând sentința atacată în partea stabilirii pedepsei inculpatului, a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită acestuia, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei non privative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel.

Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Sandu Daniela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui Sîrbu Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 19 iunie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun